

Rahho so Ello-Alsemele. Ja et so Barratt-
dusse Hoffatus, mis Digussaga sadud, kũl
essiti pissut ollefs, siiski saaks so wiinne
Põlli wägga kossuma. Kõssi sedda agga
endise Põlwe Rahwa Käest, ja wõtta Wan-
nematte Luggu hästi järrele arwada, need
wõiwad siud sedda õppetada, sest meie olle-
me alles nored ehk hillised. — Jummal ei
põlga sedda mitte ärra, kes täieste wag-
ga; agga Tiggedatte kätte ei hakka ta kin-
ni, neid illestõsta.

§. 355. Se olli sel Mehhel üks rummal
Mõtte, et ta arwas, et ühhe Waggasse üh-
tegi Hädda siin Ma peäl ei woiks putuda,
ja et se ollefs keigesuallusem Jummalale ees,
kedda temma Nisti ja Willesust panneb
kandma Ma-ilmas. Jõob moistis parre-
minne, et Jummalal mitmesuggune pühha
Nou woib olla ta Tede ja Teggude jures;
sepärrast ütles temma: Se keik tean ma
muidogi ja tõeste ärra, et se nenda on; ja
kui.

kuida peaks üks waene Jumminen ennast
õigeft arwama Jummalale ette; ehk mis
ta sest saaks, kui temmal se Meel ollefs,
Jummalaga waidelda, sellega, kes tartja
wäggew Rammo potest, kes Mäed Alse-
mest woib ärratõsta, ja Maad liikuma
panneb omma Paigast ärra kes suri Also-
teeb, mis ei wõi ärramoista, ja Jummeas-
jo, mis ei wõi ärraarwata.

§. 356. Kui ma tabhaksin õige olla (üt-
les Jõob weel), siis moistaks mo omma
Su mind hakka, ja kui ma ommast Me-
lest täieste wagga olleksin, siis ma ei peaks
omma Hinge mitte tundma, ehk ma peak-
sin omma Ello ärrapõlgama — Sest
Jummal ei olle mitte Mees kui minna, et
ma temmale woiksin wastada, ja et meie
teine teisega woiksime Kohtus käia, egga
olle ka Wabhemeest, kes omma Kät meie
mollematte wahhele pannefs ja meid lah-
butaks. Saatkõ agga Jummal omma